

Сонет 21

Вільям Шекспір

Ні, я не йду тропою віршоробів,
Що оди тчуть з фальшивої краси.
Їй не шкодують неба для оздоби
Здрібнілі і охриплі голоси.

Своїх я уст брехнею не поганив,
Для порівнянь не брав так, як вони,
Скарбів земних, перлин всіх океанів,
Зірок і квітів ранньої весни.

У вірші правда — над усе для мене,
І я писав, що мила — чарівна,
Хоча від матері лице натхненне,
А не з небес отримала вона.

Мою любов хвалити не годиться,-
Вона не крам, що продають в крамницях.

Переклад Д. Паламарчука